

Haand med Rigsdagen. Men det er netop, hvad Regjeringen ikke vil. Regjeringen har erklæret, at dersom den ikke kan komme til Enighed med Rigsdagen om en Lønningslov, der omfatter det hele Forhold, saa vil den kun forfølge denne Reform, saafremt Sagen bliver liggende i Regjeringens egenmægtige Haand, med den ene Indskrænkning for et Aar, at 2,500 Rbd. er den højeste Gage, og uden nogen Begrænsning for Fremtiden med Hensyn til Gageringen eller nogen Forpligtelse med Hensyn til, at Reformationen skulde føres videre. Det er netop for at undgaae denne Samarbejdsarbejde med Rigsdagen, at Regjeringen undtager sig denne Paragraph, og det er Hovedgrunden, hvorfor vi holde fast ved den. Jeg siger: Det er en grundlovsstridig Handling at lade Regjeringen slippe ud af Rigsdagens Control, det modsætter jeg mig og derfor holder jeg fast ved Paragraphen. Den ærede Ministers Udtalelse i denne Sag er egentlig kun en Gjentagelse af det, som stadigt kommer frem. Men der er det Betsynderlige ved det, at nu giver den ærede Minister Fortrinet til Beslutningen, fordi der staaer udtalt deri, at Sagen skal fremmes gennem en Lønningslov. Det er dog forunderligt, at den ærede Minister har tabt af Minde, at i de Paragrapher eller i de Affattelser, vi tidligere have haft — jeg mindes ikke ret, om det var i denne Lov eller i Finantsloven — der har tydelig staaet henviist til, at en Lønningslov skulde bringe Sagen til Afgjørelse og da har han været mod denne Bestemmelse. Vi have efter den ærede Ministers Duffe maattet forandre det derhen, at dette ikke skulde udtales, og nu er han imod den her foreslaaede Paragraph, fordi en saadan Bestemmelse savnes deri. Lad os sætte, at han ikke var Skyld i, at denne Paragraph tidligere er bleven stukt ud af Lovforslaget, saa savnes den jo ikke i Ministerens indre Villie, og der ligger ingen Hindringer iveien fra vor Side. Naar Lønningslovene ligge for til næste Aar, saa ligge de fra Ministerens Standpunkt for paa samme Maade, enten denne Paragraph er der eller ikke. Jeg troer ikke, der fra Regjeringens Side kan klages over Paragraphen; Paragraphen bringer Folkethinget hen paa et grundlovmæssigt Standpunkt, hvorfra det har maattet træde

ud for at fyldestgjøre de tvende andre Statsmagters Forbringelse med Hensyn til Finantsloven. I Finantsloven er vor grundlovmæssige Andeel i denne Sag stukt ud, og nu prøve vi paa at fastholde den igjen og faae gjort til Lov, hvad Ministeriet og Landstinget i Principet med os ere enige om. Jeg forstod ikke ret, hvad det var, den ærede Minister talte om min Tro. Spørger han mig: Troer Du, at Landstinget gaaer ind paa denne Paragraph? saa vil jeg svare ganske aabenhjertig: Jeg veed ikke, hvad jeg skal troe; men spørger han: Hvad bør man troe, efter hvad der er steet? saa svarer jeg atter: At efter mit ringe Fattelyne er det mig umuligt at begribe, at man kan stemme for Beslutningen, efterat Regjeringen har erklæret, at den tiltræder den, og lade være at stemme for Paragraphen.

Indenrigsministeren: Ja, det er ganske rigtigt; det er kun Gjentagelser, vi komme med; men der er ogsaa Styrke i Gjentagelser og der er Ingen, der benytter dette mere ved bestandig at sige det samme, end den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning); man er derfor nødt til at følge hans Exempel. Man vil netop gaae Haand i Haand med Rigsdagen; man vil netop enes med Rigsdagen om Ordningen af det hele Forhold gennem en Lønningslov. Men der er dog Mulighed for, at der ikke blev tilveiebragt Enighed; man vil da ikke staae med tomme Hænder; og man vil da, at det her skal være ligesom i alle andre Forhold, at det Bestaaende har Ret til vedblivende at bestaae, indtil de forskjellige Afdelinger af den lovgivende Magt enes om en Forandring. Derfor mener man, har ogsaa Lønningsmaaden med Sportler Ret til at bestaae, indtil vi ved en Lønningslov enes om, hvorledes de paagjældende Embedsmænd skulle sættes paa fast Gage; thi det er deri, Forandringen bestaaer. Ja, siger man, men vi ere ikke sikre paa, at der opnaaes Enighed; vi ville gaae Haand i Haand med Eder — Gud bevares! navnlig vil den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) gjøre det; men, siger han: hvis vi nu ikke blive enige med Regjeringen, saa ville vi være sikre paa, at vi have den hele Magt til